

GROOT IN KLEINE DINGEN

... word bondgenoot van kinderen van de weg.

Met 5 eenvoudige tips nodigt het ZEBRA-charter elke volwassene uit om een goede eerste opvang te verlenen aan kinderen en jongeren die slachtoffer werden of getuige waren van een verkeersongeval.

Wil je een waardevolle bijdrage leveren aan de manier waarop kinderen en jongeren zo'n ongeval emotioneel verwerken? Pas dan de volgende vuistregels toe en onderteken ons charter op www.zebraweb.be !

Ik zal alles in het werk stellen voor een correcte opvang van kinderen en jongeren die slachtoffer of getuige zijn van een verkeersongeval. Ik ben ervan overtuigd dat ik hierdoor een waardevolle schakel ben in de emotionele verwerking van het verkeersongeval.

1 Ik let op de veiligheid van het gekwetste kind.

Ik schat zo goed mogelijk de situatie en de eventuele verwondingen van het kind in. Indien nodig bel ik politie en medische hulp (112). In afwachting van de interventiediensten, ook wanneer het ongeval geen tussenkomst nodig heeft, zorg ik ervoor dat er steeds iemand bij het kind of de jongere is.

Ik probeer het kind en de getuigen in veiligheid te brengen zodat er geen nieuw ongeval gebeurt. Ik hou er rekening mee dat een kind met ernstige letsels niet verplaatst mag worden.

2 Ik scherm het kind af voor bijkomend leed.

Gruwelijke beelden of opdringerige volwassenen die er niet in een hulpverlenende rol staan, kunnen de impact van het ongeval misschien vergroten. Indien mogelijk leid ik het kind weg van de plaats van het ongeval. Ik benader het kind voorzichtig en tracht mijn rust, zelfbeheersing en kalmte te bewaren.

Ik luister naar de wensen van het kind en hou er optimaal rekening mee.

3 Ik bied het kind de mogelijkheid om een naaste te verwittigen.

Of ik stel voor om zelf die naaste te contacteren. Ik breng het nieuws rustig en vriendelijk. Tot deze naaste aanwezig is, bekommer ik mij om het kind. Kan de naaste niet naar de plaats van het ongeval komen, dan bied ik aan het kind naar een vertrouwde omgeving te brengen. Als ik met het kind ergens naartoe ga, breng ik daarvan steeds vooraf de ouders op de hoogte. Indien het ongeval de tussenkomst van een interventiedienst vereist, laat ik het verwittigen aan hen over.

4 Ik laat de spontane reacties van het kind toe.

Sommige kinderen wenen hevig en hebben vooral troost nodig, anderen zijn in shock en zeggen helemaal niets. Ik respecteer hun spontane reacties en ga ervan uit dat dit normale reacties op een abnormaal gebeuren zijn. Ik probeer het kind in die momenten de nodige steun en geborgenheid te bieden.

5 Ik luister naar het kind en reageer begripvol op de eerste vragen, angsten en zorgen.

Ik vlucht niet in dooddoeners als "daar moet je nu niet mee inzitten" of "alles komt wel goed, trek het je niet aan", maar ik stel me voor en luister oprecht naar wat het kind vertelt en wil weten.

Ik informeer het kind op een vriendelijke en begrijpelijke manier over wat er precies gebeurd is en wat er verder nog moet gebeuren. Ik ben daar eerlijk in en maak het kind niets wijs. Ik tracht geen beloften te doen die later niet kunnen worden ingelost.

www.zebraweb.be

Bondgenotenlaan 134 – 3000 Leuven